

DESIRE®

Joanne Rocková
Nepřítel milencem?

 HARLEQUIN®

JOANNE ROCKOVÁ

NEPŘÍTEL MILENCEM?

PŘEKLAD

JANA NOVÁKOVÁ

Milá čtenářko,

jsem rád, že jste si v hektickém prosinci udělala čas a sáhla po knize! Možná se také snažíte nalézt rovnováhu mezi povinnostmi a zodpovědností a péčí o své vlastní potřeby. O něco takového se snaží i hrdinové příběhu Učitelka radosti. I oni v době vánoční balancují mezi starostmi o komunitu, nejrůznějšími osobními trabli a přáním najít klid a harmonii. Jim je osud nakloněn a přihraje jim skvělý protějšek, se kterým jde všechno mnohem snáz. A já věřím, že i mé příběhy jsou takoví nápomocní partáci, se kterými se mnohé problémy dají lehčeji unést a život je příjemnější.

Přeju Vám krásný vánoční čas.

Váš Harlequin

Joanne Rocková

NEPŘÍTEL MILENCEM?

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Rival

První vydání:
Harlequin Books, 2019

Překlad:
Jana Nováková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2019 by Joanne Rock
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02–516 Warszawa, ul. Starościańska 1B lokal 24–25

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

ISBN 978-83-276-5610-0 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5611-7 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5612-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Při práci ve stáji zachytila Regina Floresová svůj odraz v lesklé kovové destičce nesoucí jméno jednoho z koňů. Dokonce i šest měsíců po té, co si změnila vzhled, ji pořád ještě dokázala překvapit tvář, kterou tam zahlédla.

Sundala z háku uzdu a rychle se vrátila ke koním, aby dokončila osedlání i toho druhého. Před týdnem se nechala najmout jako průvodkyně bohatých klientů při projížďkách na ranči, ale pořád ještě neměla příležitost dostat se blíž k Devonovi Salazarovi. Devon Salazar byl spolumajitelem firmy Salazar Media a měl na starosti marketing a provoz sociálních médií při slavnostním znovuotevření ranče Mesa Falls. Dostat se blíž k Devonovi byl jediný důvod, proč potřebovala tuhle práci za každou cenu získat. A nikdy by ji nedostala, kdyby jakýmkoliv způsobem připomínala ženu, kterou bývala: Georgianu Fuentesovou.

Regina rychle dokončila přípravy, vyvedla obě zvířata ze stájí a nasedla na svého koně, zatímco druhého vedla vedle sebe. Už dříve si zjistila, že Devon má jednáni v hlavní budově, a tak doufala, že ho přesvědčí, aby tam s ní dojel na koni. Jenže si musí pospíšet.

Popoháněla hnědočerveného mustanga k rychlejšímu kroku a brzy nechala hlavní budovy ranče za sebou. Majitelé ranče přidělili Devonovi

dvoupokojovou chatku sice na vzdáleném konci pozemku, ale zato přímo nad řekou Bitterroot s nádherným výhledem do členité krajiny. Regina se na svoji práci tady pečlivě připravovala a mapu pozemku měla dokonale nastudovanou. Věděla o všech budovách i o dalších zajímavostech. Soustředila veškerou svoji energii na to, aby tady mohla být, protože to byla v tuhle chvíli její jediná možnost, jak zjistit vše o Salazarových dědicích.

Zajímalo ji, kolik toho Devon ví o knize, kterou vydal před osmi lety jeho zesnulý otec. Vyšla sice pod pseudonymem, jenže autor v ní uveřejnil příběh, kvůli kterému se jí život převrátil vzhůru nohama. Minulý týden zaslechla náhodně rozhovor Devona s nevlastním bratrem Marcusem. Říkal, že o knize nic neví, jenže Regina tomu, co řekl Marcusovi, nepřikládala žádnou váhu, protože díky svým pátráním už taky věděla, že bratři se nemají zrovna v lásce a nedůvěřují si, i když mají společnou firmu.

Ona sama odhalila identitu autora teprve nedávno, a to jen díky tomu, že si zaplatila soukromého detektiva. Bohužel to bylo dva měsíce po smrti Alonza Slazara. Nezbyvalo jí nic jiného, než svoji touhu po pomstě přenést z otce na syny. Ani na chvíli nepochybovala o tom, že otcovo rozhodnutí zveřejnit tajemství její rodiny bylo motivováno finančním ziskem, z kterého bratři jistě profitovali.

Když sjela z cesty na zkratku vedoucí k Devonově chatce, začaly se na zem snášet sněhové vločky.

Za daných okolností byla ráda, že vzhledově ani v nejmenším nepřipomíná ženu, kterou bývala, blondátou a naivně vypadající Georgianou Fuentesovou. Devon by ji mohl poznat jako jednu ze skutečných postav, o kterých jeho otec psal. Po zveřejnění knihy a odhalení skandálního příběhu se její fotky objevovaly často v hollywoodském bulvárním tisku.

Od té doby však díky stresu výrazně zhubla. Taky hodně cvičila, protože jí to pomáhalo ventilovat frustraci, takže teď měla krásnou štíhlou postavu, která ani zdaleka nepřipomínala zaoblené tvary, jaké mívala. K její přeměně přispěla i dopravní nehoda. Když ji zase jednou pronásledovali paparazzi, nabourala tak nešťastně, že musela podstoupit plastickou rekonstrukci obličeje. Změnu vzhledu završila před šesti měsíci, kdy si ustříhla dlouhé blondaté vlasy na délku mikáda a obarvila je na čokoládově hnědou. Tak se definitivně zbavila jakékoliv podobnosti se ženou, jakou bývala.

Devon ani nikdo jiný tady nemohli tušit, že kdysi bývala rozmazlenou dědičkou poměrně slavného hollywoodského herce. Ten ji i její matku rázně vyškrtl ze svého života, když po vypuknutí skandálu spojeného s vydáním knihy a rozkrytím skutečných postav zjistil, že Georgiana není jeho dcera. Regina zažívala těžké období a musela dokonce podstoupit psychoterapii, aby se dokázala vyrovnat s tím, že ze dne na den ztratila rodinu, přátele a svůj dosavadní život. Byla navíc plná zlosti, které se nedokázala vlastními silami zbavit. A taky si tehdy uvědomila, že musí nejdříve pochopit, co se stalo, jaký měl někdo důvod jí ublížit a připravit o dosavadní způsob života, srovnat se s tím, a pak teprve začít znovu žít.

Potřebovala vědět, jestli to byli nevlastní bratři Devon a Marcus Salazarovi, kdo shrábl zisky z knihy, za kterou ona tak bolestně zaplatila.

Když před sebou zahlédla chatu, ve které Devon bydlel, zpomalila oba koně a narovнала se v sedle. Potřebovala se soustředit na setkání s mužem, který pravděpodobně založil svoji úspěšnou firmu na jejím neštěstí. Je to nepřítel.

Musela si to pořád opakovat, protože ji zaskočilo, že Devon Salazar je mimořádně hezký chlap. Před

dvěma dny, když s ním mluvila o možnosti vyjížďky, s ní jednal přátelsky a vstřícně.

Jeho blízkost jí deptala, ale nesměla to dát najevo. Pokud chce zjistit pravdu, musí zůstat pevná.

„Ty odjíždíš?“ Devon stál v obývacím pokoji své chatky a díval se na nevlastního bratra Marcuse. Nemělo by ho to překvapit. Kdy naposledy měli oni dva na něco stejný názor?

Sešli se na ranči jen proto, aby splnili přání otce, které vyslovil krátce před smrtí. Ačkoliv řídili společnou firmu, každý z nich pracoval na jiném pobřeží, Devon v New Yorku a Marcus v Los Angeles. Devon předpokládal, že otec chtěl, aby spolu strávili nějaký čas na jednom místě, aby se pokusili víc se poznat a sblížit, a taky aby se dohodli na budoucnosti společnosti Salazar Media. Ani jeden z nich však netušil, že jim otec tady nechal kostlivce ve skříni, což objevili v jeho dokumentech, které pro ně nechal u současných majitelů ranče.

„Vím, že se to teď moc nehodí,“ připustil Marcus. Přecházel netrpělivě po obýváku. Na sobě měl tmavomodrý oblek, na hlavě sluneční brýle, a jediné vlňná šála uvázaná kolem krku svědčila o tom, že vzal na vědomí náhlý pokles teploty v Montaně. Nicméně ani po dvaceti minutách uvnitř chatky si ji neodložil. „Ale já a Lily jsme připravili detailní rozpis toho, co je na tu zahajovací slavnost potřeba udělat. A jediné, co musíš udělat ty, je, že to zrealizuješ.“

Devon se díval na hustě zalesněný svah za oknem a ze všech sil se snažil nerozčítit a zůstat klidný.

„Jediné, co musím udělat, je to zrealizovat?“ zopakoval a nespouštěl oči z mohutných borovic za okny. Devon nebyl zvyklý pracovat na zakázkách pro klienty ve stresu. Navíc většina ze šesti majitelů ranče na něho byla už teď naštvaná, protože přijel o týden

později než Marcus, čímž se práce na přípravě znovuotevření přece jen trochu zpozdily. „Zatímco ty a Lily si budete užívat cestování po Evropě?“

Marcus se zamiloval do Lily Carringtonové, vedoucí organizačního oddělení firmy Salazar Media. Devon ji poslal místo sebe na ranč, aby Marcusovi pomáhala, zatímco on hledal nějakou soukromou detektivní kancelář, která by jim pomohla rozkrýt otcovu záhadnou minulost. Proto přijel na ranč později. Nevadilo mu, že v sobě našli zalíbení, ale nedovedl si představit, jak to tady zvládne bez dvou klíčových lidí. Šlo o náročnou práci pro významné klienty, tudíž si nemohli dovolit žádné selhání.

„My jsme to všechno připravili, teď je řada na tobě,“ zopakoval mu Marcus klidně, bez obvyklého podráždění. Možná mu zamilovanost svědčí. „Kromě toho doufám, že tenhle výlet skončí svatbou,“ přidal naprosto šokující oznámení.

Devon věděl, že Lily měla dlouhý, ale problematický vztah se svým bývalým snoubencem. Věděl, že tohle je to nejlepší, co ji v tuhle chvíli potkalo. Vztek z něho pomalu vyprchal. To, že on a Marcus spolu nevycházejí zrovna dobře, nemusí znamenat, že je Marcus špatným partnerem pro Lily. Určitě si přál, aby Lily byla šťastná, no a proč ne i Marcus?

„Už jsi ji požádal o ruku?“

Marcus potřásl hlavou. „Ne. Chystám to jako překvapení do Paříže.“

„To je skvělý nápad.“ Je zvláštní, že ani společné podnikání, ani společný otec je nikdy nespojili, ale kdyby si Marcus vzal Lily, mohlo by to jejich vztahu prospět. „Lily si zaslouží jen to nejlepší.“

„Já vím.“ Marcus se podíval Devonovi do očí, ale pak pohledem uhnul. „Říkala, že už roky neměla dovolenou. A taky si zaslouží, aby se o ni někdo trochu staral.“

Tohle Devon věděl taky. Lily vyrůstala v rodině svých bohatých prarodičů a pracovala tvrdě na tom, aby si zasloužila vše, co pro ni dělali. Jejich zázemí nebyla zase až tak rozdílná, protože Devonova matka se s ním vrátila ke své bohaté rodině po té, co ji krátce po Devonově narození Alonzo Salazar opustil.

„Platí,“ odsouhlasil nakonec Marcusův plán. Najde způsob, jak tu zahajovací akci zvládnout. Pro začátek by si mohl najmout víc lidí. „Ale uvědomuješ si, že největším problémem v tuhle chvíli není zahajovací ceremoniál? Jestli se provalí nějaký kostlivci v souvislosti s tou otcovou knihou, mohl by z toho být pěkný skandál.“

Dohadování o budoucnosti firmy Salazar Media a o tom, kdo v ní bude mít rozhodující slovo, musí teď počkat.

„Jenže teď o tom zatím nikdo neví. Jestli se to tajemství nějak provalí, budeme se tím zabývat, až to přijde,“ ujistil ho Marcus a zároveň se při tom podíval na hodinky. „Už musím jít. Vyzvednu Lily a jedeme na letiště. Odlétáme dneska odpoledne.“

Nedal Devonovi čas, aby vyjádřil své obavy týkající se záhad spojených s knihou. Musel si přiznat, že Marcus připravil zahajovací slavnost a dojednal většinu věcí s majiteli, takže si svoji úlohu splnil. Teď je opravdu na Devonovi, aby to dotáhl do konce. Navíc musí najít způsob, jak zabránit tomu, aby jakékoliv odhalení kolem otcovy knihy zruinovalo všechno, co dosud vybudovali.

„Hodně štěstí,“ popřál Marcusovi a podal mu ruku.

Marcus na chvílku zaváhal, ale pak ji pevně stiskl. „Děkuju. A možná by ses měl pohnout, jestli chceš stihnout jednání s Westonem Riverou. Je už skoro poledne.“

Devon si zastrčil telefon do kapsy a zamířil k věšáku, aby si oblékl černou parku. „Nebudu tě s ničím otravovat, pokud to nebude nezbytně nutné.“

„Můžu tě tam odvézt, jestli chceš –“

„Není potřeba.“ Hlavní budova byla opačným směrem, než kde bydlel Marcus. „Ty jsi odvedl kus práce, abychom si udrželi tyhle prestižní klienty, tak já udělám zbytek toho, co je potřeba.“

Marcus přikývl a vyšel ven. Otevřenými dveřmi pronikl dovnitř studený vzduch.

Devon zavřel laptop, vzal si čepici a rukavice a hlavou se mu začaly honit myšlenky, jak to zařídit, aby mohl pracovat na zahajovací slavnosti a zároveň pátrat po otcově minulosti. Neřekl totiž Marcusovi nejdůležitější důvod, proč si nemůže dovolit v následujících dvou týdnech žádný skandál ohledně otce. Devonova matka si má o Vánocích brát známého bankéře, což bude významná společenská událost. Konečně našla toho pravého a byla šťastná a Devon by nesnesl, aby na ni dopadly stíny z otcovy minulosti.

Možná je zbytečné se tím trápit, když Alonzo udržel svoje tajemství pod pokličkou celých osm let. Ale instinkt Devonovi napovídal, že s otcovou smrtí se mohlo všechno změnit.

Dokumenty, které Alonzo nechal synům tady na ranči, obsahovaly řadu detailů. Pod pseudonymem A. J. Sorensen vydal totiž knihu, která se stala bestsellerem, protože v ní odhalil hollywoodské skandály, ani ne tak finanční, jako vztahové. Rok po vydání objevili bulvární novináři z Beverly Hills skutečné osoby skrývající se za postavami knihy a řadě lidí to způsobilo velké problémy. Mimo jiné to znamenalo konec jednoho slavného hollywoodského manželství včetně vydědění dcery.

Devon si natáhl na uši šedou vlněnou čepici

a otevřel dveře právě ve chvíli, kdy sněžení výrazně zhoustlo. Mezi vložkami zahlédl ženu na koni blížící se k jeho chatce. Kovbojský klobouk měla stažený hluboko do čela a i přes hustý sníh v ní Devon poznal průvodkyni, která pracovala na ranči Mesa Falls. Oslovila ho přede dvěma dny, aby mu nabídla, že ho provede po ranči. V jiné situaci by nabídku s radostí uvítal, jenže se obával, že v návalu práce na něco takového nebude mít čas.

Ačkoliv musel přiznat, že ho Regina Floresová zaujala. Všiml si jejích hlubokých šedých očí a tmavých vlasů. Vyvolávala dojem inteligentní, i když nepřístupné ženy, ale jen do chvíle, než se usmála. To byla jiná káva, dokonce si na chvíli dovolil nepatřičné myšlenky. Dneska měla na sobě černý plášť splývající přes koňské sedlo a kolem krku jí vlála fialová šála. Držela za uzdu druhého koně.

„Dobrý den, pane Salazare.“ Usmála se na něho a nechala koně, aby došel až ke dveřím chatky.

Nebyl mužem, který by se nechal snadno zaskočit fyzickou krásou, ale na téhle ženě ho cosi přitahovalo, i když intuice vysílala varovné signály. Možná to bylo tím, že hodně dlouho s nikým nespal, protože vedení společnosti mu zabíralo většinu času a energie. Na nic jiného, kromě pár příležitostných setkání během posledních dvou let, neměl čas.

„Dobrý den.“ Sestoupil ze schůdku na zem do vrstvy čerstvého sněhu. „Říkejte mi, prosím, Devone.“

Její mustang pokýval hlavou a zamával ocasem. Devon k němu přistoupil, aby ho pohladil po krku. Lepší bude dívat se do očí koně než jezdce.

„Vím od pana Rivery, že s ním máte schůzku, tak mě napadlo nabídnout vám projížďku. Hlavou ukázala na koně za sebou. „Nutmeg je osedlaná a připravená vyjet, jestli chcete.“

„Vy jste jela celou tu cestu sem jenom proto, abyste

mi nabídla možnost se projet?“ Pohledem sklouzl na stehna v džínsech a pak se odvážil podívat, jak se tváří. Je možné, že by Regina Foresová cítila vůči němu totéž, co cítí on v její blízkosti?

Tahle myšlenka ho potěšila.

„Na dnešek jsem neměla žádné plánované vyjížďky a oba koně potřebují trochu protáhnout, takže moje nabídka není zase až tak nezištná, jak by se mohlo zdát.“ Usmála se spíš omluvně. „Musela jsem vzít Nutmegu ven tak jako tak.“

Možná říkala pravdu.

Ale možnost, že by o něho projevovala osobní zájem, byla daleko lákavější. Zvláště tento týden, kdy musí věnovat veškerou energii práci. Nakonec usoudil, že to není tak špatný nápad trochu si zpříjemnit povinnosti.

„Abych řekl pravdu, budu vděčný za společnost,“ připustil nakonec a natáhl ruku, aby si od Reginy převzal koňské otěže.

Regina se na něho podívala s úsměvem, který se ale pomalu začal vytrácet, když jí došlo, co mezi nimi probíhá.

„Potřebujete pomoci?“ zeptala se ve chvíli, kdy už se téměř usazoval do sedla.

„To je v pořádku.“ Přiměl Nutmegu udělat dva kroky, aby se dostal vedle Reginy.

Dost blízko, aby se jí mohl dotknout.

„Jak myslíte.“ Těkala pohledem neklidně kolem, jako by si nebyla jistá, kam se dívat. „Jenom nezapomeňte, že někteří naši koně jsou trochu živější. Doporučuju vždycky se nejdřív seznámit s jejich rozmary.“

„A je v tomhle případě něco, co bych měl vědět?“ Daleko raději by se dozvěděl víc o krásné průvodkyni než o své kobylce.

„Je zvyklá nechat se vést.“ Regina se zavrtěla

v sedle a její kůň poodstoupil na krok od jeho. „Bude pro ni přirozenější, když ji povedu já.“

„Dobře,“ souhlasil a rozevřel dlaň, ve které dosud držel otěže, aby jí je předal. „Ale protože já jsem většinou rád ve vedení, příště mi klidně připravte nějakého odvážnějšího koně.“ Nechal slova viset ve vzduchu a o nepatrný kousek se k ní přiblížil. „Mám rád výzvy.“

Regina zadržela dech, ale pak s úlevou vydechla, což byl pro něho jeden z nejhezčích zvuků, jaký poslední dobou slyšel.

A navíc se měl na co těšit v tom šíleném týdnu, který měl před sebou. Regina Floresová bude příjemným ženským rozptýlením, když kvůli návalu práce neví, kde mu hlava stojí.

Vzpamatuj se.

Regina si v duchu spílala za to, že shledává muže, který má být jejím nepřítelem, hodně přitažlivým.

Devon byl vysoký, štíhlý a svalnatý. Byl oblečený do černých džinsů a černé parky, tmavé vlasy mu zakrývala pletená lyžařská čepice, což dalo vyniknout tmavému obočí a zeleným očím. Byl hezký a přitažlivý, navíc ji bedlivě pozoroval. Nezdál se být mužem, který se ohlédne za každou ženou, kterou potká. Ale Regina u něho vycítila nefalšovaný mužský zájem.

Pobídla svého koně do kroku. Zvuk kopyt tlumila vrstva čerstvě napadaného sněhu. Zvedl se vítr a poleující vločky ji šimraly na tvářích. Byla vděčná za jejich chladivý dotyk, který tlumil její rozpálenou tvář.

Musí se vzpamatovat.

Pracovala příliš tvrdě na tom, aby se dostala do jeho blízkosti, nemůže si to teď pokazit. Jediný důvod, proč si s ním chtěla vyjet na koni, byla možnost promluvit si s ním. Získat si jeho důvěru. Jenže místo